

Kohtuasi C-267/24

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

16. aprill 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administrativen sad Varna (Varna halduskohus, Bulgaaria)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

4. aprill 2024

Kaebaja:

„Kanevi Komers DS“ EOOD

Vastustaja:

Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Põhikohtuasja ese

Kaebus otsuse peale, millega kiideti heaks kaebaja taotletud põllumajandustoetus vähendatud summas pindalapõhiste otsetoetuste kavade alusel ning millega määrati kaebajale karistused, kuna kontrollimise järel tehti kindlaks, et deklareeritud pindalad ei olnud kooskõlas kindlaks määratud pindaladega

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 15 säte on liikmesriikide poolt vahetult kohaldatav või tuleb selle kohaldamiseks vastu võtta riigisisised õigusaktid?

2. Kas võib eeldada, et komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 15 on sätestatud, et pädeva asutuse nõuetekohaseks teavitamiseks toetusesaaja poolt sellest, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, piisab kirjalikust teatest, mis on jõudnud pädevasse asutusse, ja et esitamine konkreetse platvormi kaudu ei ole ette nähtud?

3. Kas komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 15 sisalduvaid toetusesaaja õiguse piiranguid, mille kohaselt saab toetusesaaja ainult siis karistuseta teavitada pädevat asutust asjaolust, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, kui „toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli“ ja „pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest“, tuleb tõlgendada nii, et need eeldavad tõendit selle kohta, et haldusasutus on toetusesaajale teatanud kavandatavast kontrollist või toetuse- või maksetaotlusega seotud rikkumisest? Kas toetusesaajal on lubatud tingimusel, et teda ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest, teha tagasivõtmine määruse selle sätte kohaselt enne seda, kui haldusasutus teavitab teda juba tehtud kontrolli ja tuvastatud rikkumise korral?

[4]. Kas komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 põhjendusega 17 ja artikliga 15 on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt „toetuse taotleja ei saa tagasi võtta esitatud taotlust ega ühte või mitut selle kava, kui 1. teda on teavitatud selles kindlaks tehtud kattuvustest seoses maatükkidega, mille puhul on kindlaks tehtud kattuvused; 2. teda on teavitatud, et ta on välja valitud kohapealse kontrolli tegemiseks; 3. teda on kohapeal kontrollitud ja teavitatud kindlaks tehtud rikkumistest seoses pindalade ja/või loomadega, mille/kelle kohta need rikkumised kindlaks tehti“, ning liikmesriigi ametiasutuse haldustava kohapealse kontrolli tegemisel (mille puhul toetusesaajat ei teavitata kontrollist ega selle tulemusest) ja liikmesriigi ametiasutuse haldustava, mille kohaselt peab toetusesaaja üksnes taotluse menetlemise lihtsustamise eesmärgil esitama kirjaliku teate tagasivõtmise kohta konkreetse süsteemi kaudu?

[5]. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT C 202, 7.6.2016, lk 389) artikli 49 lõike 1 kolmas lause on põhikohtuasjas kohaldatav põllumajandustootjale komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 (tunnistatud kehtetuks komisjoni 4. mai 2022. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2022/1172, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2021/2116 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ühises põllumajanduspoliitikas ning tingimuslikkusega seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise osas [ELT L 183/12, 8.7.2022], selle põhjenduse 16 järgi, mis on sõnastatud järgmiselt: „Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 kehtetuks tunnistada. Samas tuleks seda määrust jätkuvalt kohaldada enne 1. jaanuari 2023 esitatud otsetoetuste taotluste suhtes, määruse (EL) nr 1305/2013 alusel rakendatud toetusmeetmete raames

esitatud maksetaotluste suhtes ning kontrollisüsteemi ja halduskaristuste suhtes seoses nõuetele vastavust käsitlevate õigusnormidega“), artikli 19a, mis kehtis turustusaastal 2019 ja seega ajahetkel, kui määrati karistus 5. detsembri 2022. aasta teavituskirjaga rahalise toetuse heakskiitmise ja maksmise kohta pindalapõhiste otsetoetuste kavade ja meetmete alusel turustusaastal 2019, toimiku number [...], kohaselt määratud karistuse suhtes, kui ajahetkel, mil kohus kohtuasja läbi vaatab, ei sisalda komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 alates 1. jaanuarist 2023 kehtivas versioonis (kättesaadav <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>) enam artiklit 19a?

Liidu õigusaktid ja kohtupraktika

Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (edaspidi „delegeeritud määrus nr 640/2014“), põhjendus 17, artiklid 15, 18, 19 ja 19a

Komisjoni 4. mai 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/1172, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2021/2116 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ühises põllumajanduspoliitikas ning tingimuslikkusega seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise osas (edaspidi „delegeeritud määrus 2022/1172“), põhjendus 16 ja artikkel 13

Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikli 49 lõige 1

2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Vlaams Gewest, C-525/13, ECLI:EU:C:2014:2254

29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea, C-294/19 ja C-304/19, ECLI:EU:C:2021:340

7. aprilli 2022. aasta kohtuotsus SC Avio Lucos SRL, C-116/20, ECLI:EU:C:2022:273

Riigisisesed õigusaktid

Zakon za podpomagane na zemedelskite proizvoditeli (põllumajandusettevõtete omanike toetamise seadus, edaspidi „ZPZP“), artiklid 41 ja 43

Naredba Nr. 5 ot 27.02.2009 za usloviata i reda za podavane na zayavlenia po shemi i merki za direktni plashtania (määrus nr 5 taotluste esitamise tingimuste ja korra kohta otsetoetuskavade ja -meetmete alusel), artiklid 1, 2, 4, 11, 12 ja 14

Selle määruse artikli 14 lõike 1 kohaselt võib toetuse taotleja võtta tagasi taotluse või ühe või mitu selle kava või meetet kuni vastava kava või meetme alusel maksmise ajahetkeni. Tagasivõtmine toimub kirjaliku avalduse esitamisega asjaomasele asutusele Oblastna direktsia na Darhzaven fond „Zemedelie“ (riikliku põllumajandusfondi piirkondlik direktoraat, Bulgaaria).

Määruse artikli 14 lõige 6 on sõnastatud järgmiselt: „Toetuse taotleja ei saa tagasi võtta esitatud taotlust ega ühte või mitut selle kava, kui 1. teda on teavitatud selles kindlaks tehtud kattuvustest seoses maatükkidega, mille puhul on kindlaks tehtud kattuvused;

2. teda on teavitatud, et ta on välja valitud kohapealse kontrolli tegemiseks;

3. teda on kohapeal kontrollitud ja teavitatud kindlaks tehtud rikkumistest seoses pindalade ja/või loomadega, mille/kelle kohta need rikkumised kindlaks tehti.“

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõtte

- 1 Kaebaja esitas toetusetaotluse pindalapõhiste otsetoetuste mitme kava ja meetme alusel turustusaastaks 2019. Vahendid toetuse jaoks eraldatakse Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF), Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) ja Bulgaaria Vabariigi riigieelarvest.
- 2 Taotluse alusel viidi läbi halduskontrollid ja kohapealne kontroll. Kaebaja andmete kohaselt eelotsusetaotluse esitanud kohtule esitatud kaebuses teostas riiklik põllumajandusfond 8.–28. augustil 2019 taotluses deklareeritud alade kontrolli. Kõnealuse kontrolli käigus hinnati äriühingu deklareeritud pindalad mitme kava alusel täielikult toetuskõlblikeks. Vastuseks päringule sai liikmesriigi kohus teabe, et 22.–25. oktoobril 2019 tehti kontroll, ehkki ei ole teavet selle kohta, et toetusesaajale tehti kontrolli tulemused teatavaks või teda teavitati sellest, et hakatakse tegema kontrolli. Ei teatatud kontrolli läbiviimise korralduse numbrit ega kuupäeva.
- 3 Kaebuse esitanud äriühing võttis 4. novembri 2019. aasta teatisega, mis registreeriti riikliku põllumajandusfondi Targovishte piirkondliku direktoraadi büroos toimiku numbriga 02-250-2600/3865, toetusetaotluse konkreetselt loetletud pindalade osas tagasi.
- 4 Sellega seoses väljastas riikliku põllumajandusfondi Zamestnik izpalnitelen direktor (tegevdirektori asetäitja) vastuseks kaebaja toetusetaotlusele individuaalse identifitseerimisnumbriga 25/240419/09561 turustusaastaks 2019 5. detsembri 2022. aasta teavituskirja individuaalse registreerimisnumbriga 662032, toimiku

number 01-2600/6992, heakskiitmise ja makstud rahalise toetuse kohta pindalapõhiste otsetoetuste kavade ja meetmete alusel.

- 5 Teavituskirjaga määrati kaebuse esitanud äriühingule rahaline toetus, kuid tema taotletud summasid vähendati siiski (peamiselt pindalade kindlaks tehtud enamdeklareerimise tõttu) järgmiselt:

13 631,34 Bulgaaria leevi võrra osameetme 13.1. kohta hüvitismaksed mägi-alade eest; 2275,96 Bulgaaria leevi võrra osameetme 13.2. kohta hüvitismaksed muude alade eest, mis on looduslikust eripärast tingitud piirangutega; 46 475,43 Bulgaaria leevi võrra ühtse pindalatoetuse kava alusel; 58,98 Bulgaaria leevi võrra ümberjaotava toetuse kava alusel; 22 779,74 Bulgaaria leevi võrra puuviljade tootmiskohustusega seotud kava alusel (põhirühm); 20 082,53 Bulgaaria leevi võrra puuviljade (ploomid ja lauaviinamarjad) tootmiskohustusega seotud kava alusel; 17 632,87 Bulgaaria leevi võrra kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade eest maksmise kava alusel – rohelised otsetoetused; 1436,87 Bulgaaria leevi võrra köögiviljade (tomatid, kurgid, kornišonid ja baklažaanid) tootmiskohustusega seotud kava alusel; 12 801,05 Bulgaaria leevi võrra köögivilja (paprika) tootmiskohustusega seotud kava alusel ja 1556,39 Bulgaaria leevi võrra köögiviljade (kartulid, sibulad ja küüslauk) tootmiskohustusega seotud kava alusel.

Vastavalt määruse nr 640/2014 artiklitele 19 ja 19a kehtestati järgmised karistused, mis tuleb tulevaste maksete puhul kinni pidada:

ühtse pindalatoetuse kava alusel: 22 712,35 Bulgaaria leevi; osameetme 13.1. puhul (hüvitismaksed mägi-alade eest): 6920,23 Bulgaaria leevi; osameetme 13.2. puhul (hüvitismaksed muude alade eest, mis on looduslikust eripärast tingitud piirangutega): 1533,15 Bulgaaria leevi; puuviljade tootmiskohustusega seotud kava alusel (põhirühm): 22 779,74 Bulgaaria leevi.

- 6 Maatükkide tagasivõtmise kohta selgitas vastustaja eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et kaebaja väide, et 4. novembri 2019. aasta teavituskirjaga, toimiku number 02-250-2600/3865, toimus pindalade tagasivõtmine, ei ole õige. Tagasivõtmine on kehtiv ainult juhul, kui see toimub ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (IVKS) kaudu sellisel viisil ja menetluses, mis võimaldab taotluse menetlemist jätkata. IVKS on integreeritud funktsiooniga, mis teostab pindalade täieliku või osalise tagasivõtmise taotluse esitamise korral vastuvõetavuse kontrolli seoses tagasivõtmise kinnitamise või sellest keeldumisega. Mis tahes muud liiki tagasivõtmist, mis ei võimalda selle vastuvõetavuse objektiivset kontrollimist, ei lisata taotlusmenetluse toimikusse ja seda ei käsitleta tagasivõtmise taotlusena. Sellega seoses teavitati kaebuse esitanud äriühingu tegevdirektorit 18. detsembri 2019. aasta kirjaga, toimiku number 02-2600/6724#1, et tal ei ole lubatud maatükke tagasi võtta viisil, mis on vastuolus 27. veebruari 2009. aasta määruse nr 5 artikli 14 lõikega 6.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 7 „Kanevi Komers DS“ EOOD on seisukohal, et määrus 2021/2115 ei kohaldu, kuna see puudutab ajavahemikku 2023–2027. Põhikohtuasja suhtes tuleb kohaldada määruse nr 1306/2013 ja määruse nr 640/2014 sätteid. Kaebaja väidab, et ta teavitas haldusasutust deklareeritud pindalade tagasivõtmisest õigeaegselt ja järgis määruse nr 640/2014 artiklis 15 ette nähtud kirjalikku vormi. Kohapealse kontrolli korralduses ei ole maatükke loetletud, seega ei ole haldusasutusel tõendeid selle kohta, et kohapealse kontrolli tegemine telliti just nende pindalade kohta, mis võeti tagasi. Määruse nr 640/2014 artikli 15 kohaselt ei kohaldata selles peatükis sätestatud halduskaristusi toetuse- või maksetaotluse nende osade suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest. Toetusesaaja poolt lõike 1 tähenduses esitatud teabe tulemusena parandatakse toetuse- või maksetaotlust nii, et see kajastab tegelikke asjaolusid. Liidu õiguse sätte vahetu kohaldamine viib selleni, et määruse nr 5 artikli 14 lõikes 6 kirjeldatud juhtumite korral, mille puhul ei ole tagasivõtmine lubatud, on samuti tegemist kahe juhtumiga: punkt 1 [kirjeldatud], mille puhul taotlejat teavitati enne tagasivõtmise taotluse esitamist tema taotluses kindlaks tehtud rikkumistest, ning teine juhtum – punktide 2 ja 3 kombinatsioon – kus taotlejat teavitati enne tagasivõtmise taotluse esitamist, et ta valiti välja kohapealseks kontrolliks, mis viidi läbi ja mille käigus avastati nõuete rikkumised. Siin ei ole aga kumbagi kahest takistavast taganemise alusest.
- 8 Riikliku põllumajandusfondi tegevdirektori asetäitja leiab, et eelotsusetaotlus ei ole vajalik. Riigisisese õiguse ja liidu õiguse vahel ei ole vastuolu. Määruse nr 640/2014 artikli 19a karistussätet kohaldati õigesti, kuna [haldus]akt võeti vastu enne 1. jaanuari 2023.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

Kohtuvaidlus puudutab kaebuse esitanud äriühingu poolt maatükkide tagasivõtmise menetluse kehtivust ja eelkõige seda, kas äriühingul oli õigus võtta tagasi maatükid, mille jaoks ta oli taotlenud toetust, mitte IVKSi kaudu, vaid delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklis 15 ja 27. veebruari 2009. aasta määruse nr 5 artiklis 14 kirjeldatud viisil, nimelt kirjaliku avaldusega riikliku põllumajandusfondi piirkondlikule direktoraadile ja tingimusel, et teda ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli või toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

Vaidlust riigisisese sätte kohaldatavuse üle tuleb uurida delegeeritud määruse nr 640/2014 põhjenduse 17 ja artiklite 15 ja 19a valguses ning võttes arvesse

asjaolu, et viimane tunnistati kehtetuks delegeeritud määrusega 2022/1172, ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmanda lause alusel.

Nende vaidlusaluste küsimuste kohta puudub Euroopa Liidu Kohtu tõlgendus, mida riigisisene kohus saaks kasutada.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib eelotsuse küsimuste sõnastamisel, et delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklis 15 on sätestatud järgmine: „Käesolevas peatükis sätestatud halduskaristusi ei kohaldata toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.“

Põhikohtuasja silmas pidades tekivad seoses esitatud sätte kohaldamisega järgmised küsimused.

Esiteks, kuidas tuleb sätet mõista selle osas „toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist“ ja kas selle tõlgendusest tuleneb, et selle sätte järgimiseks piisab, kui teave on esitatud kirjalikult ja see on jõudnud pädevasse asutusse või tuleb teave esitada (nagu riigisisese tava puhul) konkreetsetes vormis ja konkreetse platvormi kaudu, isegi kui sellised nõuded ei sisaldu määruses ja ei ole sõnaselgelt sätestatud liikmesriikide pädevust kehtestada määruse kohaldamiseks täiendavaid eeskirju.

Teiseks, kuidas tuleb seda tõlgendada osas „tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest“, kuna siin on [seoses küsimusega] vaja tõlgendust, millise ajahetkeni ei tohi seoses toetusesaaja pindalade tagasivõtmise avalduse esitamisega esineda negatiivsed tingimused „tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli“ ja „pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest“ ja [tekib küsimus], kas esitatud sätte sõnastust tuleb tõlgendada nii, et kui toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja/või teda ei ole teavitatud tema taotluses avastatud nõueterikkumisest, on toetusesaajal õigus kuni tema teavitamiseni negatiivsete tingimuste olemasolust seoses teabe esitamisega teatada pädevale asutusele kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist.

Delegeeritud määruse nr 640/2014 artiklis 19a on ette nähtud karistused, mis määrati äriühingule, kes on põhikohtuasjas kaebaja.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et artikkel 19a sisaldub eespool toodud sõnastuses delegeeritud määruse nr 640/2014 redaktsioonis (vaadatud 3. aprillil

2024 aadressil <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0640-20210903>).

Artikkel 19a puudub delegeeritud määruse nr 640/2014 järgmises redaktsioonis (vaadatud 3. aprillil 2024 aadressil <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>).

Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et delegeeritud määruse 2022/1172 põhjendus 16 on sõnastatud järgmiselt: „Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 kehtetuks tunnistada. Samas tuleks seda määrust jätkuvalt kohaldada enne 1. jaanuari 2023 esitatud otsetoetuste taotluste suhtes, määruse (EL) nr 1305/2013 alusel rakendatud toetusmeetmete raames esitatud maksetaotluste suhtes ning kontrollisüsteemi ja halduskaristuste suhtes seoses nõuetele vastavust käsitlevate õigusnormidega.“ Artikkel 13 („Kehtetuks tunnistamine“) on sõnastatud järgmiselt: „Delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2023. Selle määruse kohaldamist jätkatakse siiski järgmistel juhtudel: a) enne 1. jaanuari 2023 esitatud otsetoetuste taotlused; b) maksetaotlused, mis on esitatud seoses määruse (EL) nr 1305/2013 alusel rakendatud toetusmeetmetega; c) kontrollisüsteem ja halduskaristused seoses nõuetele vastavust käsitlevate õigusnormidega.“

Tekib küsimus delegeeritud määruse nr 640/2014 viimase redaktsiooni artikli 19a kehtivuse lõppemise kehtivuse kohta (alates 1. jaanuarist 2023 ja kohtuvaidluse läbivaatamise ajal kehtiv redaktsioon).

Kui vastus küsimusele delegeeritud määruse nr 640/2014 viimase redaktsiooni artikli 19a karistussätte kehtivuse lõppemise kohta on jaatav ja arvestades, et haldusakt, millega määrati karistus selle (nüüd puuduva) õigusliku aluse kohaselt, võeti vastu 5. detsembril 2022, seega enne delegeeritud määruse nr 640/2014 viimase redaktsiooni jõustumist, kuid seejärel vaidlustati ja eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustab haldusakti õiguspärasuse üle pärast määruse artikli 19a kehtivuse lõppemist, tekib seoses määratud karistusega küsimus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmanda lause kohaldatavuse kohta.

Võttes arvesse põhikohtuasja faktilisi asjaolusid, Euroopa Liidu õigusakte, riigisiseseid õigusakte ja teooriat peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks esitada Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotlus vastavalt ERTL artiklile 267, et oleks võimalik täita oma kohustust tõlgendada riigisiseseid õigusakte kooskõlas liidu õigusega.